

шенията съж неизбъжни, затова е готовъ всъкога да прощава.

Когато се запитвате, защо тръбва да прощавате, отговорете си: Азъ тръбва да прощавамъ на всъки, който живѣе върху огъната плоскост. Който попадне въ такава плоскост, непремѣнно ще грѣши. Който грѣши, самъ се пита, защо е тръбвало да попадне при условия да грѣши. Много естествено. Като си влѣзълъ въ огъната плоскост, ще грѣшишъ, ще опитвашъ горчевинитѣ на живота, ще се изкушавашъ, ще падашъ и ставашъ. Запримѣръ, нѣкой се дави въ водата. — Защо? — Попадналъ е въ огъната плоскост. Щомъ го извадятъ отъ водата, той е стяпалъ на равнина. Който и да е, щомъ попадне въ огъната плоскост, дето много вода се е събрала, не може да не се дави. Ако земята представяше равнина, нѣмаше да има вода по нея. Понеже земята е огъната плоскост, много вода се събира въ вдлѣбнатинитѣ ѝ. Безъ да искатъ, хората попадатъ въ дълбоките води на земята и се давятъ. Дойде ли нѣкой да ги спаси, тѣ благодарятъ за доброто, което имъ е направено. Нѣма човѣкъ въ свѣта, който да е спасенъ отъ удавяне и да не е признателенъ и благодаренъ на своя спасителъ.

Като разглеждаме въпроса за огъната и неогъната плоскост, ние дѣлимъ хората на две категории: първата категория хора сѫния, които сѫ майстори да превръщатъ не-